

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 3. listopadu 2010 (16.11)
(OR. en)**

15733/10

LIMITE

**JUR 459
AELE 64
SOC 719**

STANOVISKO PRÁVNÍ SLUŽBY(*)

Předmět: Návrh rozhodnutí Rady o postoji, jenž se má zaujmout jménem Unie ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, pokud jde o nahrazení přílohy II o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, předložený Komisí.

- právní základ
- dopady na proces rozhodování

1. Na svém zasedání konaném dne 19. října 2010 posoudila Pracovní skupina pro ESVO návrh rozhodnutí Rady o postoji, jenž se má zaujmout jménem Unie ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob¹ (dále jen „dohoda“), pokud jde o nahrazení přílohy II o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, předložený Komisí (dokument 11630/10 ze dne 29. června 2010, dále jen „návrh Komise“).

(*) „Tento dokument obsahuje právní poradenství, na které se vztahuje ochrana podle čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, které Rada Evropské unie nezpřístupnila veřejnosti. Rada si vyhrazuje veškerá práva podle zákona ohledně jakéhokoli nepovoleného zveřejnění.“

¹ Úř. věst. L 114, 30.4.2002. s. 6.

2. Pracovní skupina se obrátila na právní službu Rady se žádostí o stanovisko týkající se článků, které je třeba uvést jako hmotněprávní základ tohoto rozhodnutí Rady, jakož i dopadů této volby na proces rozhodování v rámci smíšeného výboru.

Volba hmotněprávního základu

3. Z rozsudku Evropského soudního dvora ve věci CITES ze dne 1. října 2009² vyplývá, že hmotněprávní základ musí být vedle procesního právního základu uveden pro jakékoliv rozhodnutí Rady, zatímco návrh Komise odkazuje pouze na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) bez toho, aniž by odkazoval na jakýkoliv z jejích článků.
4. Podle ustálené judikatury „*se musí volba právního základu aktu zakládat na objektivních skutečnostech, které mohou být předmětem soudní kontroly. Mezi tyto faktory patří především cíl a obsah aktu.*“³
5. Cílem návrhu Komise je aktualizace přílohy II dohody se Švýcarskem o volném pohybu osob. Podle článku 8 dohody smluvní strany upraví v souladu s přílohou II koordinaci systémů sociálního zabezpečení za účelem zejména zajištění rovnosti zacházení, určení rozhodného práva, započtení všech dob získaných podle různých vnitrostátních právních předpisů jednotlivých států pro účely vzniku a zachování nároků na dávky, jakož i pro výpočet jejich výše, vyplácení dávek osobám s bydlištěm na území smluvních stran a podpory vzájemné správní pomoci a spolupráce mezi orgány a institucemi.

² Věc C-370/07, *Komise v. Rada*, Sb. rozh. 2009, s. I-8917, body 45, 46, 48 a 49.

³ Věc C-300/89, *Komise v. Rada*, Sb. rozh. 1991, s. I-2867, bod 10; věc C-440/05 *Komise v. Rada*, bod 61.

6. V souladu s přílohou II se smluvní strany dohodly, že budou vzájemně používat akty Evropské unie, na něž se odkazuje, nebo předpisy rovnocenné těmto aktům. Smluvní strany tedy v podstatě rozšířily na Švýcarsko (případně v upravené podobě) *acquis* EU v oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení v rozsahu, v jakém na toto *acquis* odkazuje příloha II.
7. Vzhledem k tomu, že tato příloha by neodkazovala na nařízení (EHS) č. 1408/71⁴, ale na nařízení (ES) č. 883/04⁵, obsah pozměněné přílohy II by konkrétně aktualizoval *acquis* Unie, pokud jde o odpovědnost v oblasti pojištění pro případ nezaměstnanosti příhraničních pracovníků. Zatímco nařízení (EHS) č. 1408/71 stanovuje, že stát místa bydliště odpovídá plně za vyplácení dávek v nezaměstnanosti v případě příhraničních pracovníků, kteří nejsou oprávněni k náhradě státem, kde jsou zaměstnáni, nařízení (ES) č. 883/2004 tuto situaci mění.
8. Cílem návrhu Komise je proto aktualizovat definici práv švýcarských občanů, kteří oprávněně pracují a pobývají v EU, a na základě zásady vzájemnosti i práv státních příslušníků členských států EU, kteří oprávněně pracují a pobývají ve Švýcarsku, s ohledem na koordinaci systémů sociálního zabezpečení.
9. Politiky týkající se státních příslušníků třetích zemí a podmínek jejich pobytu a pohybu v členských státech patří mezi záležitosti upravené v hlavě V SFEU. Článek 79 odst. 2 písm. b) SFEU pak konkrétně zmocňuje Evropský parlament a Radu, aby přijaly opatření s cílem zajistit spravedlivé zacházení pro příslušníky třetích zemí *mimo jiné* vymezením „*práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v ostatních členských státech*“.

⁴ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

10. Vzhledem k tomu právní služba považuje čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU za vhodný a dostatečný hmotněprávní základ pro přijetí výše uvedeného rozhodnutí Rady.
11. Na jednání pracovní skupiny byla vznesena otázka, zda by bylo možné nebo nutné odkazovat se v této souvislosti na článek 48 SFEU jakožto na právní základ. V bodu 21 svého stanoviska 12931/98 ze dne 12. listopadu 1998 byla právní služba Rady toho názoru, že „*I když lze v účelu článku 51 [SES před vstupem Amsterdamské smlouvy v platnost, dnes článek 48 SFEU], shledat aspekt sociální ochrany, jde výlučně o souvislost s volným pohybem osob, kterého požívají pouze státní příslušníci členských států.*“
12. Bod 4 stanoviska právní služby 9745/99 ze dne 1. července 1999 dále uvádí, že „*(bývalý) článek 51 [SES před vstupem Amsterdamské smlouvy v platnost, dnes článek 48 TFEU] je výlučně spojen s volným pohybem státních příslušníků členských států (a nikoliv státních příslušníků třetích zemí), i když je v jeho účelu zahrnut prvek sociální ochrany.*“ Konečně v nedávné době bylo toto stanovisko potvrzeno bodem 20 stanoviska právní služby 9237/10 ze dne 30. dubna 2010.⁶ Právní služba Rady potvrzuje, že by nebylo z právního hlediska možné ani relevantní zahrnout článek 48 SFEU jakožto hmotněprávní základ pro posuzované rozhodnutí.

⁶ Bod 20 stanoviska 9237/10 právní služby Rady uvádí: „*Rovněž není třeba odvolávat se na článek 48 SFEU, jenž upravuje koordinaci systémů sociálního zabezpečení na úrovni EU, neboť tento článek souvisí se svobodou pohybu státních příslušníků členských států a nikoli státních příslušníků třetích zemí. Článek 48 SFEU je součástí hlavy IV Smlouvy týkající se základních svobod, jejíž ustanovení se vztahují pouze na státní příslušníky členských států.*“

13. Je třeba uvést, že rozhodnutí Rady o uzavření této dohody⁷ je založeno na článku 310 SES (nyní článku 217 SFEU), který stanoví, že Unie může uzavřít dohody o přidružení, které stanoví vzájemná práva a povinnosti, společné postupy a zvláštní řízení. V tomto rámci vznikla otázka, zda by tato dohoda měla být vykládána tak, že uděluje švýcarským občanům občanství EU, čímž by se článek 48 SFEU mohl i přes výše uvedené úvahy stát vhodným hmotněprávním základem pro dotčené rozhodnutí Rady.
14. Právní služba má zato, že takový výklad by nebyl z následujících důvodů právně odůvodnitelný.
15. Článek 1 odst. 1 přílohy II dohody stanoví, že se smluvní strany dohodly, že budou vzájemně používat akty Evropské unie, na něž se odkazuje, nebo předpisy rovnocenné těmto aktům. Článek 1 odst. 2 přílohy II dohody poté stanovuje, že výraz „členský stát (členské státy)“ *obsažený v aktech uvedených v oddíle A této přílohy zahrnuje kromě států, na něž se vztahují příslušné akty Evropské unie, i Švýcarsko.*“ Článek 1 dohody dále stanoví, že „*cíle této dohody jsou stanoveny ve prospěch státních příslušníků členských států Evropského společenství a Švýcarska.*“ Tato ustanovení nelze vykládat tak, že by tato dohoda přenesla občanství EU na občany Švýcarska, neboť jak bylo jednoznačně uvedeno Evropským soudním dvorem ve věci C 351/08 *Grimme*⁸ „...čl. 16 odst. 1 dohody, který odkazuje na *uplatňování acquis communautaire ve vztazích mezi smluvními stranami, stanoví toto jen v rámci cílů dohody*“. Cíle této dohody vycházejí z cílů dohod o přidružení, které nelze pokládat za cíle dohod o přistoupení k EU.

⁷ Rozhodnutí Rady a Komise 2002/309/ES, Euratom týkající se dohody o vědeckotechnické spolupráci, ze dne 4. dubna 2002 o uzavření sedmi dohod se Švýcarskou konfederací (Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 1).

⁸ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2009, věc C-351/08, *Grimme*, Sb. rozh. 2009, s. I-10777, bod 37.

16. Soudní dvůr zjevně v souvislosti s dohodami o přidružení shledal, že postavení občanů přidružené země se může lišit od postavení občanů členských států EU⁹.
17. Článek 48 SFEU, který upravuje koordinaci systémů sociálního zabezpečení na úrovni EU, se konkrétně uplatní v souvislosti se svobodou pohybu státních příslušníků členských států a nikoli státních příslušníků třetích zemí. Článek 48 SFEU je součástí hlavy IV Smlouvy týkající se základních svobod, jejíž ustanovení se vztahují pouze na státní příslušníky členských států¹⁰. Vzhledem k tomu není právně možné odkázat ke článku 48 SFEU jakožto k samostatnému nebo doplňujícímu hmotněprávnímu základu.
18. Právní služba Rady má zato, že čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU představuje jediný vhodný hmotněprávní základ pro přijetí výše uvedeného rozhodnutí Rady.

Dopady této volby na proces rozhodování

19. Návrh rozhodnutí Rady se týká existence, jenž se má zaujmout jménem Unie ve smíšeném výboru EU-Švýcarsko. Rozhodnutí smíšeného výboru je třeba odlišovat od rozhodnutí přijímaných Radou Evropské unie.

⁹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. července 2007, věc C325/05, Derin, Sb. rozh. 2007, s. I-6495, bod 66 („... na rozdíl od pracovníků členských států turečtí státní příslušníci nemají právo volného pohybu uvnitř Společenství, ale mohou se dovolávat pouze některých práv pouze na území hostitelského členského státu“) a bod 67 („Navíc judikatura Soudního dvora týkající se podmínek, za kterých mohou být omezena práva vycházející z článku 7 rozhodnutí č. 1/80, ... uvádí druhý důvod zániku uvedených práv, kterým jsou dotčeny pouze turecké migrující osoby ...“).

¹⁰ Viz rozsudek ze dne 5. července 1984, věc 238/83, Meade, Sb. rozh. 1984, s. 2631, bod 7. Viz rovněž posudek Soudního dvora 1/94, Sb. rozh. 1994, I-5267, body 81 a 90.

20. Opatření, která mají vycházet ze čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU, spadají do oblasti působnosti hlavy V SFEU a vztahuje se na ně protokol č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, podle kterého se Spojené království a Irsko nemohou podílet na přijímání posuzovaného rozhodnutí Rady, ledaže by využily svého práva účastnit se („opt-in“).
21. Na výše uvedená opatření se rovněž vztahuje protokol č. 22 o postavení Dánska, podle kterého se Dánsko nebude účastnit přijímání navrhovaného rozhodnutí Rady.
22. Spojené království navrhlo, aby do preambule projednávaného návrhu rozhodnutí Rady byly vloženy následující body odůvodnění:

„(1) Závazky obsažené v dohodě, které spadají do oblasti působnosti části III, hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie nezavazují Dánské království, Irsko a Spojené království jakožto závazky vyplývající z práva EU, ale budou i nadále uplatňovány jakožto závazky mezi těmito členskými státy a Švýcarskou konfederací.

(2) Protokol č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva připojený ke Smlouvě o Evropské Unii a Smlouvě o fungování Evropské unie se pro toto rozhodnutí použije.

(3) V souladu s články 1 a 2 tohoto Protokolu a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.“

23. Právní služba Rady má zato, že neexistují žádné právní překážky, které by bránily vložit tyto nové body odůvodnění do preambule návrhu rozhodnutí Rady. Pokud bude rozhodnuto, že tyto body budou vloženy, právní služba Rady, s cílem zajistit úplnou právní jistotu, pokud jde o proces rozhodování, doporučuje, aby bylo rovněž výslovně uvedeno postavení Irska, jakož i skutečnost, že podle Protokolu č. 22 se Dánsko nebude účastnit přijímání tohoto rozhodnutí Rady.
24. Právní služba Rady má dále zato, že by společně s hmotněprávním základem pro přijetí rozhodnutí Rady (čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU) měly být uvedeny i procesní právní základ uvedený v čl. 218 odst. 9 a 8 SFEU, který stanoví, že „*Rada ... přijme rozhodnutí ... a stanoví postoje, které má jménem Unie zaujmout orgán zřízený dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody*“ a že rozhodnutí Rady má být přijato kvalifikovanou většinou.
25. Měl by být rovněž učiněn odkaz k sekundárním právním předpisům a uveden procesní právní základ stanovený článkem 2 rozhodnutí Rady o uzavření dohody¹¹.

Rozhodnutí, které má být přijato smíšeným výborem

26. Článek 14 odst. 1 dohody stanoví: „*Zřizuje se smíšený výbor složený ze zástupců smluvních stran. Tento výbor odpovídá za správu a řádné provádění dohody... V případech stanovených touto dohodou přijímá rozhodnutí. Smíšený výbor přijímá svá rozhodnutí na základě vzájemné shody.*“ Článek 18 dohody pak stanovuje, že změny přílohy II dohody „*se přijímají rozhodnutím smíšeného výboru a mohou vstoupit v platnost okamžitě po takovém rozhodnutí.*“

¹¹ Viz poznámka pod čarou 7. Článek 2 rozhodnutí Rady o uzavření dohody uvádí: „*Postoj, který má Společenství při provádění dohody zaujmout k rozhodnutím nebo doporučením smíšeného výboru, určuje Rada na návrh Komise, v souladu s odpovídajícími ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství.*“

27. Vzhledem k tomu, že je tato dohoda dohodou smíšenou, uzavřenou na straně EU jak Evropskou unií tak jejími členskými státy, zahrnuje členství ve smíšeném výboru „na straně EU“ jak Unii tak její členské státy. Za tímto účelem článek 2 Jednacího řádu smíšeného výboru (dokument 11678/1/02 ze dne 20. ledna 2003) stanovuje, že: „*Smíšený výbor se skládá ze Evropské společnosti a jeho členské státy na straně jedné ze zástupců Komise Evropských společností (dále jen „Komise“) a vlád členských států Evropské unie a ze Švýcarskou konfederací na druhé straně ze zástupců federální vlády Švýcarska a vlád kantonů.*“ Článek 9 tohoto Jednacího řádu stanoví, že „*Smíšený výbor přijímá rozhodnutí a poskytuje doporučení po vzájemné dohodě obou stran v souladu s ustanoveními uvedenými v dohodě.*“ Rozhodnutí jsou přijímána na základě konsensu.
28. Naskytá se otázka, jaký postoj by ve smíšeném výboru přijala EU a její členské státy s ohledem na zvláštní postavení Dánska, Spojeného království a Irska (pokud by se tyto státy rozhodly neúčastnit se přijímání rozhodnutí). Právní služba Rady má zato, že Dánsko, Spojené království a Irsko by nebyly vázány rozhodnutím Rady, kterým se stanovuje postoj EU a jejích členských států¹². To znamená, že tyto členské státy by měly uvést svůj postoj ve smíšeném výboru jednotlivě.
29. Byly by tyto členské státy oprávněny zaujmout ve smíšeném výboru postoj, který by se lišil od postoje EU, který je stanoven v rozhodnutí Rady?

¹² Rozhodnutí o uzavření této dohody obsahuje následující 3. bod odůvodnění: „*Pokud jde o Dohodu o volném pohybu osob, závazky obsažené v dohodě, které spadají do oblasti působnosti části třetí, hlavy IV [SES, nyní: hlavy V SFEU] nezavazují Dánské království, Irsko a [Spojené království] jako závazky podle práva Společenství, ale jako závazky vyplývající ze závazku mezi těmito členskými státy a Švýcarskou konfederací.*“

30. Mělo by být opětovně připomenuto, že dohoda o přidružení byla ze strany Unie uzavřena jako dohoda smíšená, tj. jak Společenstvím tak jeho členskými státy. Vzhledem k tomu jsou Dánsko, Irsko a Spojené království smluvními stranami této dohody. V tomto postavení jsou povinny dodržovat závazky, které svým jménem přijaly. Tato skutečnost se vztahuje zejména na závazky týkající se koordinace systémů sociálních zabezpečení podle přílohy II dohody: tyto členské státy mají povinnost spolupracovat v dobré víře za účelem naplnění mandátu, který byl s ohledem na přílohu II dohody udělen smíšenému výboru.
31. Skutečnost, že by se Spojené království a Irsko rozhodly neúčastnit se přijímání rozhodnutí v rámci uplatnění práva EU, neznamená, že by se na ně nevztahovala povinnost dodržovat své závazky na základě práva mezinárodního. V rozhodnutí ze dne 15. ledna 2002 ve věci *INPS*¹³ Soudní dvůr rozhodl, že „*při plnění závazků přijatých na základě mezinárodních úmluv, bez ohledu na to, zda se jedná o úmluvu mezi členskými státy, nebo o úmluvu mezi členským státem a jednou nebo více třetími zeměmi, musí členské státy, s výhradou ustanovení článku 307 ES, splnit povinnosti, které jim ukládá právo Společenství.*“ Tyto členské státy by tak byly zejména zavázány dodržet závazky, které svým jménem uzavřely v rámci dohody EU o přidružení, a splnit svou povinnost loajální spolupráce ve vztahu k Unii, jak je stanovena čl. 4 odst. 3 SEU¹⁴.

¹³ Věc C- 55/00, Sb. rozh. 2002, s. I-413, body 32-34

¹⁴ Článek 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že: „*Podle zásady loajální spolupráce se Unie a členské státy navzájem respektují a pomáhají si při plnění úkolů vyplývajících ze Smluv. ... Členské státy usnadňují Unii plnění jejích úkolů a zdrží se všech opatření, jež by mohla ohrozit dosažení cílů Unie.*“ Ve svém rozsudku ze dne 19. března 2002 ve věci Komise v. Irsko (věc C-13/00, Sb. rozh. 2002, s. I-2943, body 14, 15 a 20) Soudní dvůr rozhodl, že „*smíšené dohody uzavřené Společenstvím, jeho členskými státy a státy, které nejsou členy Společenství, mají v právní řádu Společenství stejné postavení jako dohody uzavírané pouze Společenstvím, neboť obsahují ustanovení, která spadají do oblasti působnosti Společenství ... zajištěním dodržování závazků vzniklých na základě dohody uzavřené orgány Společenství, členský stát dodrží, v rámci systému Společenství, závazek ve vztahu ke Společenství, které přejalo odpovědnost za řádné plnění dohody ... Komise je proto oprávněna, s výhradou soudního přezkumu, posoudit dodržení tohoto požadavku.*“

32. Ve stávajícím případě je povinnost loajální spolupráce ve vztahu k EU vykládána tak, že členské státy EU nemohou využívat svého zvláštního postavení podle Smluv k tomu, aby se distancovaly od rozhodnutí, jež mohou být přijata smíšeným výborem, nebo tato rozhodnutí vetovaly¹⁵.
33. Pokud by se smíšený výbor rozhodl změnit přílohu II dohody o koordinaci systémů sociálního zabezpečení tak, jak je navrhováno, Spojené království (a za tímto účelem i Irsko a Dánsko) by podléhalo právnímu závazku použít ve svých dvoustranných vztazích se Švýcarskou konfederací dohodu v pozměněném znění.

Účinky na sekundární právo EU

34. V důsledku změny přílohy II o koordinaci systémů sociálního zabezpečení by nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 20. dubna 2004 bylo vloženo do „Části A: Právní akty, na které je odkazováno.“
35. Článek 16. odst. 1 dohody ze dne 21. července 1999 stanoví, že: „K dosažení cílů sledovaných touto dohodou přijímají smluvní strany veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby se ve vztahu mezi nimi používaly práva a povinnosti odpovídající těm, které jsou obsaženy v právních předpisech Evropského společenství, na které je odkázáno.“ Tak by tomu bylo i u nařízení (ES) č. 883/2004.
36. Nařízení (ES) č. 883/2004 bylo přijato na základě článků 42 a 308 SES, nyní článků 48 a 352 SFEU. Bylo změněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, které bylo přijato na podkladě stejných právních základů. Obě nařízení jsou součástí *acquis* Unie a jsou součástí právní řádu Unie, který se použije, mimo jiné, na Spojené království, Irsko a Dánsko.

¹⁵ Z právního hlediska se třetí část bodů odůvodnění navržených Spojeným královstvím (viz. bod 21) nevztahuje k první části těchto bodů odůvodnění.

37. Článek 90 odst. 1 nařízení (ES) č. 883/2004 stanoví: „*Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 se zrušuje ode dne použitelnosti tohoto nařízení. Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 však zůstává v platnosti a nadále má právní účinky pro účely ... c) Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na druhé straně o volném pohybu osob a jiných dohod, které obsahují odkaz na nařízení (EHS) č. 1408/71, do změny těchto dohod s ohledem na toto nařízení.*“ To znamená, že jakmile smíšený výbor přijme rozhodnutí změnit přílohy II dohody, zejména vložení odkazu k nařízení 883/2004 místo k nařízení 1408/71, budou mít všechny členské státy právní závazek, ať už jako členské státy Unie nebo na základě jejich povinností vyplývajících z jejich postavení smluvních stran, použít ve svých vztazích se Švýcarskou konfederací ustanovení nařízení 883/2004.
38. Vzhledem k tomu by nebylo z právního hlediska možné, aby některý členský stát EU po přijetí navrhovaného rozhodnutí smíšeným výborem oznámil Švýcarské konfederaci svůj úmysl nepoužít ve svých vztazích se Švýcarskou konfederací nařízení 883/2004. V tomto významu by mělo být vykládáno prohlášení Spojeného království učiněné při předložení návrhů nových bodů odůvodnění k návrhu rozhodnutí Rady generálnímu sekretariátu Rady, které zní: „Tímto není dotčeno pokračující uplatňování stávající dohody z naší strany“. Dohoda nadále zavazuje členské státy EU jakožto smluvní strany, a to i přes změny v její příloze II.

ZÁVĚRY

39. Navrhované rozhodnutí Rady o postoji EU ve smíšeném výboru by mělo být založeno na:
- článku 79 odst. 2 písm. b) SFEU (hmotněprávní základ);
 - článku 218 odst. 9 SFEU (procesněprávní základ) a na
 - rozhodnutí Rady o uzavření dohody.
40. Po přijetí rozhodnutí Rady se členské státy EU nebudou moci distancovat od rozhodnutí smíšeného výboru, kterým se mění příloha II dohody, nebo proti němu vystupovat. EU a všechny její členské státy budou muset toto rozhodnutí použít.